

УКРАЇНА
ВИЩА РАДА ПРАВОСУДДЯ
ЧЛЕН ТРЕТЬОЇ ДИСЦИПЛІНАРНОЇ ПАЛАТИ
МАТВІЙЧУК ВІКТОР ВОЛОДИМИРОВИЧ

УХВАЛА

31 жовтня 2019 р. Київ

6960/0/18-19

Член Третньої Дисциплінарної палати Вищої ради правосуддя Матвійчук Віктор Володимирович, попередньо вивчивши та перевіrivши дисциплінарну скаргу Кукулевської Любові Григорівни стосовно судді Кагарлицького районного суду Київської області Шевченко Ірини Іванівни,

встановив:

до Вищої ради правосуддя 5 лютого 2018 року із Вищої кваліфікаційної комісії суддів України (далі – ВКС України) надійшла дисциплінарна скарга Кукулевської Л.Г. від 26 серпня 2016 року на дії судді Кагарлицького районного суду Київської області Шевченко І.І. щодо здійснення правосуддя у справі №

Відповідно до протоколу повторного автоматизованого визначення члена Вищої ради правосуддя від 11 жовтня 2019 року вказана скарга (єдиний унікальний номер 836/0/20-18) передана для попередньої перевірки члену Третньої Дисциплінарної палати Вищої ради правосуддя Матвійчуку В.В.

Кукулевська Л.Г. зазначає, що на розгляді судді Шевченко І.І. перебуває кримінальне провадження, відомості про яке внесені до Єдиного реєстру досудових розслідувань за № від 31 травня 2015 року стосовно , обвинуваченого за вчинення кримінального правопорушення, передбаченого статтею 286 КК України.

Кукулевська Л.Г. вказує, що у справі були виконані всі судово-медичні та судово-автотехнічні експертизи. На її думку, у судді були всі підстави завершити розгляд справи у судовому засіданні 23 серпня 2016 року. Однак, суддя необґрунтовано затягуючи розгляд призначила наступне судове засідання на 15 вересня 2016 року.

За результатами попередньої перевірки, оцінюючи відомості, викладенні у дисциплінарній скарзі Кукулевської Л.Г. встановлено, що на момент звернення зі скаргою до ВКС України кримінальна справа у суді розглянута не була.

Згідно з даними офіційного веб-порталу «Судова влада України» та веб-сайту «Єдиний державний реєстр судових рішень» вироком Кагарлицького районного суду Київської області від 3 листопада 2016 року, залишеним без змін ухвалою апеляційного суду Київської області від 13 березня 2017 року засуджено за частиною 2 статті 286 КК України до покарання у виді позбавлення волі на строк 3 роки з позбавленням права керувати транспортними засобами на строк 3 роки.

Згідно зі статтею 93 Закону України від 7 липня 2010 року № 2453-VI «Про судоустрій і статус суддів» (у редакції Закону України від 12 лютого 2015 року № 192-VIII «Про забезпечення права на справедливий суд»), чинної на момент

звернення Кукулевської Л.Г. зі скаргою до ВККС України, скарга (заява) щодо поведінки судді, яка може мати наслідком дисциплінарну відповідальність, подається у письмовій формі та повинна містити, зокрема, конкретні відомості про наявність у поведінці судді ознак дисциплінарного проступку, який відповідно до частини першої статті 92 цього Закону може бути підставою для дисциплінарної відповідальності судді, посилання на фактичні дані (свідчення, докази), що підтверджують зазначені заявником відомості.

Указані норми Закону кореспондують вимогам пунктів 3, 4 частини другої статті 107 Закону України від 2 червня 2016 року № 1402-VIII «Про судоустрій і статус суддів» у чинній редакції.

Для визначення бездіяльності протиправною недостатньо одного лише факту несвоєчасного виконання обов'язкових дій, а важливими є також конкретні причини, умови та обставини, через які дії, що підлягали обов'язковому виконанню відповідно до закону, були виконані з порушенням строків. Значення мають юридичний зміст, значимість, тривалість та межі бездіяльності, фактичні підстави її припинення, а також настання негативних наслідків для прав та інтересів особи.

Така позиція викладена у постанові Великої Палати Верховного Суду від 19 квітня 2018 року у справі № П/9901/13 7/18 (800/426/17).

Європейський суд з прав людини у своїй практиці керується тим, що розумність тривалості судового провадження необхідно оцінювати у світлі обставин конкретної справи, враховуючи критерії, вироблені судом. Такими критеріями є: 1) складність справи, тобто обставини і факти, що ґрунтуються на праві (законі) і тягнуть певні юридичні наслідки; 2) поведінка заявника; 3) поведінка державних органів; 4) перевантаження судової системи; 5) значущість для заявника питання, яке перебуває на розгляді суду, або особливе становище сторони у процесі (рішення у справах «Бараона проти Португалії», 1987 рік; «Хосце проти Нідерландів», 1998 рік; «Бухкольц проти Німеччини», 1981 рік; «Бочан проти України», 2007 рік).

У пункті 5 Резолюції Європейської асоціації суддів стосовно ситуації в Україні в сфері дисциплінарної відповідальності суддів (Тронхейм, 27 вересня 2007 року) вказано, що відповідна дисциплінарна справа щодо судді може бути відкрита тільки у випадках, коли мала місце не гідна звання судді поведінка і її наслідки є такими серйозними і жахливими, що потребують накладання дисциплінарних стягнень.

Під час попереднього вивчення та перевірки встановлено, що у дисциплінарній скарзі відсутні посилання на фактичні дані (свідчення, докази), які безумовно свідчили б про наявність у діях судді Шевченко І.І. ознак дисциплінарного проступку, передбаченого статтею 106 Закону України «Про судоустрій і статус суддів».

Пунктом 3 частини першої статті 44 Закону України від 21 грудня 2016 року № 1798-VIII «Про Вищу раду правосуддя» встановлено, що дисциплінарна скарга залишається без розгляду та повертається скаргнику, якщо вона не містить посилань на фактичні дані (свідчення, докази) щодо дисциплінарного проступку судді.

Враховуючи наведене, керуючись пунктами 1, 2 частини першої статті 43, пунктом 3 частини першої статті 44 Закону України «Про Вищу раду правосуддя»,

ухвалив:

дисциплінарну скаргу залишити без розгляду та повернути.

Ухвала оскарженню не підлягає.

Член Третьої Дисциплінарної палати
Вищої ради правосуддя

В.В. Матвійчук